

திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

வரலாறு, தேவாரத்திருப்பதிகம்
முதலியன

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபதாவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

விருகியாண்டு ஆவணித்திங்கள் உக ஆம் நாள்
வழிபாட்டிற்கு ஏழுந்தருளியதன் நினைவாக வெளிவருவன

திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகாது
காந்தைப் புவவர் கல்லூரி விரிவுரையாளர்
திரு ந. இராமநாதன் அவர்களால்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திருவாவடுதுறை.
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

1950

பொருளடக்கம்.

பக்கம்

1. திருப்பழன வரலாறு	1
2. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்	5
3. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்	10
4. பெரிய புராணம்	29
5. திருப்புகழ்	30

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் துநி.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பகந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பார்த்து நாறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிற் பகக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவனமிசு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

குருமாபு வாழ்த்து.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடுழி
தழைக மாதோ.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதி
னத்து உயி ஆவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி ஞானச் செங்
கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்
சாரிய சுவாமிகள் மக்கள் இம்மை மறுமைச் செல்வங்
களைப் பெற்று இனிது வாழும் பொருட்டுச் செய்து வரும்
பல அருட் செயல்களையும் நம் நாடு நன்கறிந்ததே யாகும்.

இப்பொழுது நம் நாடு இருக்கும் நிலையை நோக்கித் தெய்வ
வுணர்ச்சியும் மக்கள் நல் வாழ்வுக்காய ஏனைய நல்
வுணர்ச்சிகளும் பல்வகையானும் வளரவேண்டு மென்று
திருவுளங்கொண்டு, அது சிறைவேறுதற்கு, ஊர்தோறுஞ்
சென்று பலதிறப்பட்ட மக்களோடு பயில வேண்டுவது
விரும்பப்படுவ தொன்றெனக் கண்டு பல திருப்பதி
களையும் வழிபடும் பண்டைய முறையைக் கையாளத்
திருவுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள்.

குருமகா சந்நிதான மவர்கள் திருவுள்ளப்படி விகிருதி
ஆண்டு ஆவணி 22 ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை திருவா
வடுதுறையி னின்றும் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல
திருப்பதிகளையுங் கண்டு வணங்கி, புரட்டாசி முதல் நாள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை திருவானைக்காவிற்கு எழுந்தருளத் திரு
வுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் பாண்டி நாட்டுத்
திருப்பதிக ளெல்லாங் கண்டும் வணங்கியும் திருமடங்
களைக் கண்காணித்தும் வரத் திருவுள்ளங் கொண்டுள்
ளார்கள். அந் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் பின்னர் வெளி
வரும்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் வழியில் வழிபடும்
திருப்பதிகளின் வரலாறுகளையும் அவற்றிற் குரிய திருப்
பதிகங்களையும் எல்லோரும் அறியும் முறையில் அச்சிட்டு
வழங்கவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டபடி இத் திருப்
பதியைக் கண்டு வணங்கும் சீனைவாக இந் நூல் வெளி
வருகிறது. இவ் வரலாறுகளையும் திருப்பதிகங்கட்குக் குறிப்
புகளையும் எழுதித் தொகுத்த கரந்தையிலுள்ள எங்கள்
கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தொண்டும் மிகச் சுருங்கிய காலத்
தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரது
ஒத்துழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன.

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தி திருமாய வாழ்க.

திருப்பழனம்

விடுதி, சூவணி, ௨௬

ஒடுக்கம் சுப்புக்குட்டித் தம்பிரான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்.

இது திருவையாற்று சப்தஸ்தானத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். திருவையாற்றிலிருந்து கும்பகோணத் திற்குச் செல்லும் பெருவழியின் மருங்கே இரண்டுகல் தொலைவில் உள்ளது. இங்ஙனம் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்த இத்தலத்தை அப்பரும், திருஞானசம்பந்தரும் முறையே ஐந்து பதிகங்களும், ஒருபதிகமும் ஆக ஆறு பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். இறைவனின் பெயர் ஆபத்சகாயர். இறைவியின் பெயர் பெரியநாயகி.

சென்னை அரசியலார் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள கீழ்க்காட்டுத் தமிழ்க் கல் வெட்டுக்களின் பட்டியற் படிக்கீழ்க் காணும் குறிப்புக்கள் அறியப்படுகின்றன. “இந்த ஊரின் பெயர் திருப்பயணம். இறைவன் பெயர் ஆபதஸகாயர். அம்மன் பெயர் பிருகன் னையகி. இவ்வூர்க் கோவிலில் 93 முதலாகக்கொண்டு 116 இறுதியாகவுடைய 23 சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. 1 முதல் 92 வரையிலுமுள்ள எண்கட் குரித்தான கல் வெட்டுக்கள் எவ்வூரைப்பற்றியன என்பதை மேற்காட்டியவைகளைக் கொண்டு அறிய முடியவில்லை. இக் கோவிலிற் காணப்படும் கல் வெட்டுக்கள் ஒருவரால் கொடுக்கப்பெற்றன அல்ல. பல திறப்பட்ட சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களால் கொடுக்கப்பட்டவை யென்பதும் புலனாகிறது.”

இவ்வூரின் பெயரைத் திருப்பயணம் என்று கூறுவது பொருந்தாது. திருப்பழனம் என்றே மேற்குறிக்கப்பட்ட சமயகுரவர் இருவராலும், வழங்கப்படுகிறது. உண்மை இங்ஙனமிருக்க இப்பெயர் எவ்வாறு வந்தது? இதற்கு விடை காண்டல் எளிது. தமிழின் சிறப்பெழுத்தாகிய முகரத்தைப் பலர் சரிவர உச்சரிப்பதில்லை. அந்நிலையினர் பழன மென்பதைப் பயண மென்றனர். அவ்வழக்கையே அடிப்படையாகக்கொண்டு கல்லில் வெட்டியவரும் திருப்பயண மென்றே ஓராது வரைந்து போயினர். இப்பெயரை முதலாகக்கொண்ட வடமொழிப்புராண முளதாகவும் அறிகின்றோம். எங்ஙனமாயினும் இப்பெயர் பிழையுடைத்தென்பது வெள்ளிடையுள்ள விலங்கலேயாகும். பூவிரி பொதும்பர் குழந்த காவிரியாற்றின் மக்கத்திலுள்ள இவ்வூருக்குப் பழனம் என்ற பெயரை முன்னோர் வைத்தது மிகவும் பொருத்தமாகும். கன்னலும் செந்நெலும் பின்னிக்கிடக்கும் வயல் குழந்த ஊராகலின் பழனமெனப்பட்டது. பயணமாகச் சென்று காணவேண்டிய அருமையுடைய ஊரல்ல. திருவையாற்றிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டுக் காவிரியின் பாதாளக் காலின் சிலம்பொலியையும், ஆங்கே வண்டுகள் பூவிரியப்பாடும் புதிய திருப்பாட்டையும் கேட்டுக்கொண்டே சென்றால் எந்நிலையினரும் எளிதின் அடையும் இயல்புடையது அவ்வூராகும். நிற்க.

இத்தலத்திற்கு வடக்கே அப்பூதியடிகள் வாழ்ந்த திங்கனார் என்னும் வைப்புத்தல முள்ளது. அப்பூதியடிகளுடன் திருநாவுக்கரசர் இவ்வூரில் தங்கியிருந்தார். அப்பூதியடிகளின் மூத்த மகன் இலை கொய்யும்போது விடந் தீண்டியதால் இறவாது, நாவுக்கரசின் அருள் வாக்கால் பிழைத்தமை கண்டும், அப்பூதியடிகள் வருத்தமுடையவராயிருந்தனர். அப்போது

அவரின் மனவருத்தத்தைப் போக்கற்கு, நாவுக்கரசர் அப்பூதியடிகளோடு அடியவர் புடைகுழத் திருப் பழனம் வந்து சேர்ந்தார். அங்குத் தாம் பாடிய “சொன்மாலை” யென்று தொடங்கும் பதிகத்தில் “அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி, குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய்” என்று இறை வனைப்பாடு முகத்தான் அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித் துள்ளார். திருப்பழனத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ள பதி கங்கட்கு இயன்றவரையில் குறிப்பு எழுதப்பட் டுள்ளது. மக்களில் எத்தகைய நோக்கமுடையவ ராயினும், அவரவர்தம் நிலைக்கேற்றவாறு அறிந்து பயன்பெறும் முறையில் நால்வரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இதனைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் இதனைப் பயின்ற அளவில் நில்லாது, ஏனைய தெய்வ மணங்கமழும் தீந்தமிழ்ப் பாக்களையும் படித்துப் பய னடைய இத்தொகுப்பு ஊக்கமளிக்குமென நம்பு வின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் ௧௭

பண் - தக்கேசி

திருஞானசம்பந்தர்

வேதமோதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியி னுரிதோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பா வெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன நகராரே. க

நாதாவெனவும், திக்காகிய ஆடைகளை யுடையாய் எனவும்,
நம்பாவெனவும் நின்று பாதம் தொழும் அடியவருடைய பாவம்
தீர்ப்பவரும், திருப்பழன நகரையிடமாக வுடையவருமான புலி
யினின்றும் உரித்தெடுக்கப் பெற்றதோல ஆடையாக வுடைய
வர், வேதமோதியும் வெண்ணூல் பூண்டும் வெள்ளையெரு தேறிப்
பூதஞ் சூழப் பொலிய வருவார் எனக்கூட்டி முடிக்க.

நக்கா-திகம்பரா, அல்லது முப்புரமழியச் சிரித்தவரே என்
றும் கூறலாம். நம்பாவென நின்று-ஈண்டு உம்மை விகாரத்தால்
தொக்கது.

கண்மேற்கண் ணுஞ் சடைமேற்பிறையு முடையார்

கரலனைப்

புண்ணாறுதிர மெதிராரோடப் பொன்றப் புறந்தாளால்
எண்ணாதுதைத்த வெந்தைபெருமா னிமவான்

மகளோடும்

பண்ணார்களிவண் டறைபூஞ் சோலைப் பழனநகராரே. உ

இமவான் மகளோடும் இசைத்தன்மை பொருந்திய களிப்பு
மிக்க வண்டுகன் ஒலிக்கும் பூக்களையுடைய சோலை சூழ்ந்த திருப்
பழன நகரையிடமாகவுடைய இறைவன் தம்முடைய இயல்பான
இரண்டு கண்களின் மேலும் நெற்றிக் கண்ணிய கண்ணையும்,
சடையின்மேல் இளம்பிறைச் சந்திரனையும் உடையவர். அவர்
இயமனைப் புண்ணினின்றும் தோன்றிய உதிரமானது எதிரில்
ஆரூக வோடுதலான் அவன் இறக்கத்தன்னுடைய தாளின் புறத்
தால் மனதிற்பெரிதாக எண்ணாமல் இலேசாக எண்ணியுறைத்த
எந்தையும் பெருமானாவர்.

புண்ணாறுதிரம்-புண்ணினின்றும் தோன்றிய குருதி.

பிறையும் புனலுஞ் சடைமேலுடையார் பறைபோல்
விழிகட்பேய்
உறையுமயான மிடமாவுடையா ருலகர் தலைமகன்
அறையுமலர்கொண் டடியார்ப் பரவி யாடல் பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும் பனியுமோவாப் பழன நகராரே. ௩

அடியவர் வணங்கி ஆடலையும் பாடலையும் செய்தற்கு எழுப்பும்
பறையொலியும் சங்கொலியும் பூசையொலியும் ஓயாத திருப்பழனம்
என்றபடி.

விழிகண்-வினைத்தொகை, அறையுமலர்-வண்டறையுமலர்
என்க.

உரமன்னுயர்கோட் நிறுகுகை யலறுமயா னத்தில்
இரவிற்பூதம் பாடவாடி யெழிலாரலர் மேலைப்
பிரமன்றலையி னறவமேற்ற பெம்மானெமை யாளும்
பரமன்பகவன் பரமேச்சுவரன் பழன நகராரே. ௪

உரமன்னுயர் கோட்டுலற உகை-வலிமை நிலைபெற்ற
உயர்ந்த மாக்கின்கனிலிருந்து கொண்டு குழறும் உகை. பிரமன்
தலைநிலை-பிரமாவின் தலையில் பிச்சையென்பது கருத்து.

குலவெஞ்சிலையான் மதினமுன்றெறித்த கொல்லேறுடை
யண்ணல்
கலவமயி லுங் குயி லும்பயி லுங் கடல்போற் காவேரி
நலமஞ்சடைய நறுமாங்கனிகள் குதிகொண்
டெதிருந்திப்
பலவின் கனிக டிரைமுன்சேர்க்கும் பழன நகராரே. ௫

குலவெஞ்சிலையான்-வளைந்த கொடிய வில்லால்- ஆன்முன்ற
னுருபு. கலவமயில்-தோகையையுடைய மயில். கடலைப்போலும்
நல்ல மஞ்சுகளையுடைய காவிரியின் திரைகள் குதிகொண்டு நறு
மாங்கனிகளை எதிருந்திப் பலவின் கனிகளை முன் சேர்க்கும் திருப்
பழனம் என்க.

வினேக்குரலும் விளிசங்கொலியும் விழுவின்

ஒலியோவா

முனைத்தலைகொண் டடியாரேத்தப் பொடியா

மதினெய்தார்

ஈனேப்படுகி லிலையார்தெங்கிற் குலையார் வாழையின்

பாளைக்கமுகின் பழம்வீழ் சோலைப் பழன நகராரே. ௬

ஒலியோவாத அடியாரேத்தத் தலையை மாலையாகக்கொண்டு
மதினெய்தார் என்க. படுகையில் உள்ள குலையார் தெங்கிலும்
குலையார் வாழையிலும் பாளைக் கமுகின் பழம் வீழ்சோலை
யென மாற்றுக.

வினேக்குரல் - சீழ்க்கையொலி. ஈனேப்படுகில் - ஈரத்தால்
நெகிழ்ந்த மண்ணையுடைய படுகை.

ஒலியோவா ஈறகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பொய்யாமொழியார் முறையாலேத்திப் புகழ்வார்

திருமேனி

செய்யார்கரிய மிடற்றூர்வெண்ணூல் சேர்ந்தவகலத்தார்
கையாடலினூர் புனலான்மல்கு சடைமேற் பிறையோடும்
பையாடரவ முடனேவைத்தார் பழன நகராரே. ௭

கையாடலினூரும், பழனநகராருமாகிய பொய்யாமொழி
யாரால் புகழப்படுவார் சிவந்த மேனியை யுடையவர். கரியமிடற்
றையுடையவர் வெண்ணூல் சேர்ந்த மார்பையுடையவராவர். கை
யாடல்-ஒழுக்கம் நிலைபெற ஆடும் ஆட்டம்.

“நீலமணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்ற வாடல் கண்டாற் பின்
னைக் கண் கொண்டு காண்ப தென்னே” என்பதும் நோக்குக.

மஞ்சோங்குயர முடையான்மலையை

மாறயெடுத்தானேரோள்

அஞ்சோடஞ்சும் ஆறுநான்கு மடர வுன்றினார்

நஞ்சார் சுடலைப் பொடிநீறணிந்த நம்பான் வம்பாரும்
பைந்தாமரைகள் கழனிசூழ்ந்த பழன நகராரே. அ

ஆகாயமளவும் ஒங்கிய புகழையுடையவனும் மலையை மாறாக
எடுத்தவனுமாயி இராவணனுடைய தோள்கள் பத்தும் எனக்
கூட்டுக.

அம்பு ஆரும்-மணம் பொருந்தும்.

கடியார்கொன்றைச் சுருப்பின்மலை கமழ்புன்
சடையார்விண்
முடியாப படிமு வடியாலு க முழுதந்தாவிய
நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிக் காணாத
படியார்பொடியா டகலமுடையார் பழன நகராரே. கூ

கடியார் கொன்றை-மணமுடைய கொன்றை.
விண்ணளவும் பொருந்தும் முடியுடன் கூடிய நீண்ட உருவ
மெடுத்த உலகத்தை மூன்றடியால் முழுவதும் தாவிய திருமால்
என்பது கருத்து. நேடிக்காணாத படியார்-தேடிக் காணாத
தன்மையர்.

கண்டான்கழுவா முன்னேயோடிக் கலவைக் கஞ்சியை
உண்டாங்கவர்க ளுரைக்குஞ் சிறுசொலோரார்

பாராட்ட
வண்டாமரையின் மலர்மேனறவ மதுவாய் மிகவுண்டு
பண்டான்கெழும வண்டியாழ் செய்யும் பழன நகராரே.

சிறுவர் எழுந்தவுடன் கண் கழுவுமுன்னே ஓடிக் கலவைக்
கஞ்சியை உண்டு, அவ்விடத்து அவர்கள் சொல்லுகின்ற சிறு
சொல்லின் கருத்தை ஆராயாமல் பெரியவர் பாராட்ட, குளத்தி
லுள்ள வளவிய தாமரையின் மலர்மேல் வண்டானது பறந்து
சென்று நறவமாய மதுவினையுண்டு பண்ணிசை பொருந்த யாழ்
செய்யும் பழனம் என்க. மதுவுண்ட வண்டின் குழறலும் கலவைக்
கஞ்சியுண்ட சிறுவரின் மழலையும் கூறியது பொருளான் இன்பஞ்
செய்யாவிடிலும் இசையால் இன்பஞ் செய்யுமென்பது கருத்து.

“கண்கழுவுமுன்னே” என்றதனானும், சிறுசொல்” என்றத
னானும் சிறுவர் என்பதனும், “பாராட்ட” என்றதனார் பெரியவ
ரென்பதனும், பெற்றும்;

வேய்முத்தோங்கி விரைமுன்பாக்கும் வேணுபு

ரத்தன்னுள்

நாவுய்த்தனைய திறலான்மிக்க ஞானசம் பந்தன்
பேசற்கினிய பாடல்பயிலும் பெருமான் பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்த மாலைபத்தும் வல்லார் நல்லாரே. யக

வேயானது மிகவும் ஒங்கி வளர்ந்து, முதிர்ந்தவின், வெடித்
துச் சிந்திய முத்துக்கள் விரைவாக முன்னே விழுந்து பார்து
கிடக்கும் வேணுபுரம். ஊர் வேணுபுரமாதவின் வேய்முத்தை
அங்ணம் பாப்பியதென்று கூறினர். வேணுபுரம்-சீர்காழி.

நாவுய்த்தனைய திறலென்பது - காவைத் தடையின்றிச்
செலுத்துதலான் வந்த அப்படிப்பட்டதிறன் என்பது கருத்து.
செல்வம் முதலியவைகளைச் செலுத்துதலான் வரும் புகழை
விட, நாவைச் செலுத்துதலானவரும் புகழ் மிக்க தாசலின்
அங்ணம் கூறினர்.

“நாடுவ மென்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்ற” என்னும்
திருவள்ளுவர் வாக்கும் நினைவு கூரற் பற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் ௧௨

பண் - பழந்தக்க ராகம்.

திருநாவுக்கரசர்

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வானே. ௧

இப்பாட்டும் பின்னுள்ள இதனைச் சேர்ந்த ஒன்பது பாட்டும்
தலைவியின் உற்ற ஆரும். சிவபெருமான்மேற் காதல் கொண்ட
தலைவி, தன் நிலை கண்டு இறைவனாய் தலைவன் அருளாமல்
இருக்க, ஆசைமீக் கூர்தலான் பொழிலையும், புள்ளையும் பிற
உற்றையும் நோக்கி வினித்துப் புலம்புவதாக இச்செய்யுள் செய்
யப்பட்டுள்ளது. கணவனும் மனைவியும் போல அன்புடன் நெருங்
கிப் பழகும் உட்டம், உலகத்தில் வழங்கும் மற்றைய உறவுமுறைக்
கில்லைபுரதவின், அடியவர் தங்களைப் பெண்ணாகவும், இறைவனைத்
தலைவனாகவும் வைத்துப் பாடித் தங்களின் அன்பைப் புலப்படுத்து
வதோடு, மற்றவர்களையும் அங்ஙனம் ஈடுபடச் செய்தல் மாபு.

சொன்மாலை-சொற்களின் வரிசை-அதாவது பாட்டு. பன்
மாலை வரிவண்டு-பல தன்மைகளை யுடைய கீற்றுக்கள் பொருந்திய
வண்டுகள். திங்கள் முகிழ் விளங்கும் சென்னி-திங்களாகிய
மொட்டு விளங்கும் உச்சி யென்க. புதுநலம்-தலைவியின் இளமை
யால் ஏய்த மற்றவரால் துகாப்படாத புதிய நலம்.

“அன்னை யோம்பிய வாய்நலம், என்னை கொண்டான்”
என்ற கருத்தையும் நோக்குக.

கண்டகங்காள் முண்டகங்காள் கைதைகாள்

நெய்தல்காள்

பண்டரங்க வேடத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்

வண்டிலார் தடம் மூழ்சி மற்றவனென் தளிர்வண்ணம்
கொண்டதான் தானறிவான் குறிக்கொள்ளா

தொழிவாளே. உ

கண்டகம்-நீர்முள்ளி, கைதை-தாழை. பண்டாங்கலேடம்-
பாண்டாங்கமென்பது சிவபெருமான் முப்புரங்களையும் அழித்து
அவர்கள் வெந்து வீழ்ந்த நீற்றை அள்ளித் தன்மேற் பூசிக்
கொண்டு ஆடும் கூத்து. பாண்டாங்கமென்பது பாண்டாங்கமென
விகாரமாயிற்று. தானறிவான் என்பது களவின் கண் யாருமில்
லாது தானே வந்து தன் நலத்தை யுண்டான் என்றபடி. “யாரு
மில்லைத் தானே கள்வன்” என்ற அடியின் கருத்தும் எண்டு
நினைவு கூர்ப்பாற்று.

மனைக்காஞ்சி யிளங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைம்மா வுரிபோர்த்தான் பலர்பாடும்

பழனத்தான்

நினைக்கின்ற நினைப்பெல்லாம் உரையாயோ

நிகழ்வண்டே

சுனைக்குவளை மலர்க்கண்ணாள் சொற்றுதாய்ச்

சோர்வாளோ. ஈ

மனைக்காஞ்சி-மனையிடத்துள்ள காஞ்சிமரம். நினைக்கின்ற
நினைப்பு-அவனைப்பற்றி யானினைக்கின்ற எண்ணம். நிகழ்வண்டு-
இங்கு மங்கும் பறந்து செல்லும் வண்டு. சுனையிடத்து மலர்
துள்ள ருவளை மலராகிய கண்ணை யுடையவளாம் தலைவி, தாது
சென்ற தோழியின் சொல்லை எதிர்நோக்கிச் சோர்த்திருப்
பாளோ! இரான் என்பது கருத்து. பிரிந்திருப்பாருக்கு ஒரு
நாழிகை பல ஆழிகளாகத் தோற்றுமாகலின் இங்ஙனம் கூறி
னன். தன்னைப் பிரிப்போற் கூறியது.

புதியையாய் இனியையாய் பூந்தென்றால் புறங்காடு
பதியாவ திதுவென்று பலர்பாடும் பழனத்தான்

மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகங்கை
விதியாளன் என்னுயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானே !

புறங்காடாகிய இதனையே பதியாகக் கொண்டுள்ளா
னென்று பலரும் பாடும் திருப்பழைத்துள்ளவன் என மாற்றுக.
மதியாதார் வேள்வி-தக்கன் வேள்வி. மதித்திட்ட விதியாளன்-
அழித்திட்ட விதியை ஆள்பவன். மதிகங்கை விதியாளன்-மத்யை
யும் கங்கையையும் விதித்தலை யாள்பவன். தென்றால் ! என்னுயி
ரோடு கலந்து விளையாடுதலை விடுத்தானே.

மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதிர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறும் நின்றானேப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனஞ்சேர் அப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்தும் கைவிடரான் கடவேனே.

மாதிர்த்த வேதியர்-மிக்க தாய்மை பொருந்திய வேத வழி
கிற்பார். கண்பொருந்தும் போதத்தும் கைவிடரான் கடவேனே-
தாங்கும் பொழுதும் கைவிடேனென்றும், இறந்தாலும் கைவிடே
னென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். "இம்மை மாறி மறுமை
யாவிலும் நீயாகிய ரெங்கணவளை, யானாகியார் நின் நெஞ்சு நேர்
பவளே " என்பதும் நோக்குக.

பொங்கோத மால்கடலிற் புறம்புறம்போய் இரைதேரும்
செங்கால்வெண் மடநாராய் செயற்படுவ தறியேன்றான்
அங்கோல வளைகவர்ந்தான் அணிபொழில்சூழ்

பழனத்தான்
தங்கோல நறுங்கொன்றைத் தாராளா தொழிவானே.

மிக்க ஒலியுடைய பெரிய கடலுக்குப் பக்கத்தும் கடலுக்கு
அப்புறத்தும் சென்று இரைதேரும் நாராய் என்பது கருத்தி.
செயற்படுவதறியேன் - செய்யப்படுவதை யறியேன். அங்கோல
வளை-அழகிய திரண்ட வளையல். அருளா தொழிவானே-கொடுத்
தருளானே என்பது கருத்தி.

துணையார முயங்கிப்போய்த் துறைசேரும் மடநாராய்
பணையார வாரத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்

கணையார இருவிசும்பிற் கடியரணம் பொடிசெய்த
இணையார மார்பனென் எழில்கலமுண் டிகழ்வானே. எ

தணையா முயங்கி-பெடையானது மகிழ்ச்சியான் நிறை
வடையத் தழுவி. பணையாவாரம்-இசைக் கருவிகளின் ஒருமித்
தெழுந்த வொலி. கணை பொருந்தியதால், பெரிய ஆகாயத்து
இயங்கும் காவலையுடைய அரணத்தைப் பொடி செய்த என்பது
கருத்து.

“கடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர், குடினரிட்ட
பூவோரன்ன” ராகவின் தலை “எழில் நலமுண் டிகழ்வானே”
என்றான்.

கூவைவாய் மணிவரன்றிக் கொழித்தோடும் காவிரிப்பூம்
பாவைவாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தாடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகள்கோன் கொல்லேற்றின்

கோடியாடைப்
பூவைகாள் மழலைகாள் போகாத பொழுதுளதே. அ

கூவைவாய் மணிவரன்றி-நிலத்தி னடியிலுள்ள மணிகளை
அடித்துக்கொண்டு, ஐ சாரியை காவிரிப் பூம்பாவை-காவிரியாகிய
நங்கை. வாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தாதேலாவது மகிழ்வுடன்
சிரித்துக்கொண்டு நீராடுதல். கோவைவாய்-கொவ்வைப் பழம்
போன்ற வாய்.

புள்ளிமான் பொறியரவம் புள்ளுயர்த்தான் மணிநாகப்
பள்ளியான் தொழுதேத்த விருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினைதீர்க்கும் என்றுரைப்ப ருலகெல்லாம்
கள்ளியேன் நானிவற்கென் கனவளையுந் கடவேனே. கூ

புள்ளிமானையும் பொறியரவத்தையு முடைய பழனத்தான்.
புள்ளுயர்த்தவனும் மணிகளையுடைய நாகத்தைப் பள்ளியாக
யுடையவனுமாகிய திருமால் தொழுதேத்த இருக்கின்ற பழனத்
தான் என மாற்றுக. உள்ளுவார் வினை தீர்ப்பவனென்றுலகர்
உரைக்கின்றனர். யானுள்ளியதை அருளாததோடு அவருக்காக
என்னுடைய தாண்ட லையையும் இழப்பேனே என்பது.

வஞ்சித்தென் வளைகவர்த்தான் வாரானே யாயிடினும்
 பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
 அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
 குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே, 10

பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம்-பஞ்சைப் போன்ற மெத்தென்ற
 அடிகளையுடைய அன்னம். தன்பமானது அஞ்சிச் சென்ற தன்
 நிலையினின்றும் கெட வேள்வி செய்யும் அப்பூதி யென்பது
 கருத்து. பரந்தார்க்கும்-என்கணும் ஒலி செய்யும். அப்பூதியடி
 களின் குஞ்சிக்குப் பூவாய் நின்ற சிவந்தஅடியை யுடையாய்
 என்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் ௩௬

திருநேரிசை

திருநாவுக்கரசர்

ஆடின ரொருவர் போலு மலர்கமழ் குழலினனைக்
கூடின ரொருவர் போலுந் குளிர் புனல் வளைந்ததிங்கள்
சூடின ரொருவர்போலுந் தூயநன் மறைகணன்கும்
பாடின ரொருவர்போலும் பழனத்தெம் பரமனாரே.

அலர்கமழ்குழல்-பூவால் மனம் கமழுகின்ற கூந்தல். குளிர்
புனல்-கங்கை.

போவதோர் நெறியுமானார் புரிசடைப் புதிதனார்கான்
வேவதோர் வினையிற்பட்டு வெம்மைதான் விடவுந்
கில்லேன்

கூவரு நவர்கள்களார் குணமிலா வைவர் செய்யும்
பாவமே தீரகின்றார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

யான் செல்லுகின்ற நன்னெறியாகவேயாகி எனக்குத்
துணையானார். புரிதன்-தூய்மையாவைன். வினையின் குழலில்
அகப்பட்டுக்கொண்டு அவ்வினையாம் வெம்மையினை விடுமாற்றலு
யில்லேன்.

அவர்கள்-பஞ்சஇந்திரியங்கள், கூவல்தான் களார்-நின்
கூவுதலைக் கேட்காதவராயினர். அங்ஙனம் களாதவராகிய இர்
திரியங்கள் செய்யும் பாவத்தைத் தீர்ப்பவன் என்பது பொருள்.
குணமிலா ஐவரென்றது இழித்தற்கண் உயர்த்துக்கூறியது.

கண்டராய் முண்டராகிக் கையிலோர் கபாலமேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடியாடித் தொழுதழல் பரமனார்தாம்
விண்டவர் புரங்களையத் வேதியர் வேதநாவர்
பண்டையென் வினைகடர்ப்பார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

கண்டர்-வீரர், முண்டர்-திருநேரிசை நெற்றியையுடையவர்
விண்டவர், பணகவர்.

கீரவன் தீயினோடு சிழலவ னெழிலதாய
பரவன் விண்ணின்மிக்க பரமவன் பரமயோகி
யரவ னண்டமிக்க திசையினோ டொளிகளர்கிப்
பராகத் தயிர்த மானார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

பரமயோகியாரவன் - மேலானயோகத்தைச் செய்பவராக
வுள்ளவன்.

ஊழியா னுழிதோறு முலகினுக் கொருவராகிப்
பாழியார் பாவந்தீர்க்கும் பரபார் பரமதாய
ஆழியா னன்னத்தானு மன்றவர்க் களப்பரிய
பாழியார் பானியேத்தும் பழனத்தெம் பரமனாரே.

ஊழியார்-ஊழிதோறுமுள்ளவர். பாழியார் பாவம்-வன்மை
பொருந்திய பாவம். அன்னத்தான்-பிரமன்.

ஆலின்கி முறங்களெல்லா மன்றவர்க் கருளிச்செய்து
நூலின்கி முவர்கட்கெல்லா நுண்பொரு ளாகிநின்று
காலின்கிழ்க் காலன்றன்னைக் கடுகத்தான் பாய்ந்து
பின்னும்
பாலின்கிழ் நெய்யுமானார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

நூலின் கீழவர்கட்கெல்லாம் நுண்பொருளாகி - நூல்களி
னுள்ளே அவற்றைப் பயில்வாருக்கெல்லாம் பொருளாகி நின்ற
வன் என்பது கருத்து. பாலின் கீழ் நெய்யுமானார்-பாலுன் நெய்
மறைந்து கலந்திருத்தல் போல உலகொடு இறைவன் கலந்
துள்ளான். "பாலிற்படு நெய்போல் மறைய நின்றான் மாமணிச்
சோதியான்" என்னும் வாக்கும் ஈண்டு நினைவுகூர்பாற்ற.

ஆதித்த னங்கிசோம னயனொடு மால்புதனும்
போதித்து நின்றலகிற் போற்றிசைத் தாரிவர்கள்
சோதித்தா ரேழுலகுந் சோதியுட் சோதியாகிப்
பாதிப்பெண் னுருவமானார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

அங்கி-நெருப்பு. போதித்துநின்று-போதிக்கப்பட்டு நின்ற.
போற்றியிசைத்தவராகிய இவர்கள் ஏழுலகையும் சோதித்தார்
என மாற்றுக.

காற்றனார் காலற்காய்ந்து காருரி போர்த்த வீசர்
தோற்றனார் கடலுணஞ்சைத் தோடுடைக் காதர்சோதி
ஏற்றினு ரினவெண்டிங்க விரும்பொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினார் வினைகளெல்லாம் பழனத்தெம் பரமனாரே.

காற்றனார் காலற்காய்ந்து - காலினால் யமனைக் கோபித்து
உதைத்து. காருரி-கரிய யானையின்தோல். தோற்றனார்கடல்-
தோற்றம் அமைந்த கடல். பாற்றினார்-அழித்தார்

தண்ணனும் பிரமனோடு காண்கில ராகிவந்தே
எண்ணியுந் துதித்துமேத்த வெரியுரு வாகிநின்று
வண்ணநன் மலர்கடுவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தியேத்தப்
பண்ணுலாம் பாடல்கேட்டார் பழனத்தெம் பரமனாரே.

எரியுருவாகிநின்று-தீயின் வடிவமாக நின்று.

குடையுடை யரக்கன்சென்று குளிர்கயி லாயவெற்பின்
இடைமட வரலையஞ்ச வெடுத்தலு மிறைவனோக்கி
விடையுடை விகிர்தன்னுனும் விரலினு லூன்றிமீண்டும்
படைகொடை யடிகள் போலும் பழனத்தெம் பரமனாரே.

குடையுடையரக்கன் - வெண்கொற்றக்குடையையுடைய
இராவணன். விடையுடை விகிர்தன்-இடபவாகனத்தை யுடைய
சிவபெருமான். மடவால்-பார்வதி. ஐ-சாரியை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் அள

திருவிருத்தம்

திருநாவுக்கரசர்

மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன அல்லல் அவையறுப்பான்
பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ னத்தரசே
கூவித்துக் கொள்ளுந் தனையடி யேனைக்

குறிக்கொள்வதே க.

மேவித்து நின்று-பொருத்துவித்து நின்று.

ஆவித்து நின்று-முடிந்து நின்று. அவையறுப்பான்-அவை
களை யறுத்தற்கு. பானீற்று விளையெச்சம்.

சுற்றிநின் றூர்புறங் காவல் அமரர் கடைத்தலையில்
மற்றுநின் றூர்திரு மாலொடு நான்முகன் வந்தடிக்கீழ்ப்
பற்றிநின் றூர்பழ னத்தரசே உன் பணியறிவான்
உற்றுநின் றூரஅடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

கடைத்தலையில் புறங்காவலாக அமரர் சுற்றி நின்றார்.

உற்றுநின்ற அடியவருக் கடியேனை எனக்கொள்க.

ஆடிநின்றாய் அண்டம் ஏழுங் கடந்துபோய் மேலவையும்
கூடிநின்றாய்குவி மென்முலை யாளையும் கொண்டுடனே
பாடிநின் றாய்பழ னத்தரசே அன்கொர் பான்மதியம்
குடிநின் றாய்அடி யேனை அஞ் சாமைக்

குறிக்கொள்வதே. ஈ

அண்டம் ஏழாறிய மேலேயுள்ளவற்றைக் கடந்து போய்
ஆடிநின்றாய். அன்கொர் பான்மதியம் குடிநின்றாய்-அக்கு ஒரு
பான்போலும் மதியினைச் குடிநின்றாய்.

எரித்துவிட் டாய்அம்பி னுற்புர மூன்றுமுன் னேபடவும்
உரித்துவிட் டாய்உமை யாள்நடுக் கெய்தவொர்

குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட் டாய்பழ னத்தர சேகங்கை வார்சடைமேல்
தரித்துவிட் டாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்
டருளுவதே. ச

குஞ்சாம்-யானை, வார்சடைமேல் கங்கை பரித்து விட்டாய்-
நீண்ட சடையின்மேல் கங்கையைச் சமந்து விட்டாய்.

அடியேனைக் குறிக்கொண்டருளுவதைத் தரித்துவிட்டாய்
எனக்கூட்டுக. தரித்தல்-மேற்கொள்ளுதல்.

முன்னியும் முன்னை முனைத்தன முளயி லும்முடனே
மன்னியு மங்கு மிருந்தனை மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசறி வாய்பழ னத்தரசே
உன்னிய முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

முதன்மைக்கும் முதன்மையுடையாய். எதிர்த்தனவாகிய
எயிலுடன் யாகுமறியாமல் தங்கியிருந்தாய். மாயமனத்தவர்-
வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தவர். பன்னிய நூலின் பரிசு-எண்
னிய எண்ணத்தின் தன்மை. நூல் நண்டு எண்ணம். “எதில
எதிலார் நூல்” என்ற இடத்துப் பரிமேலழகரும் இங்ஙனம்
எழுதியுள்ளார்.

ஏய்ந்தறுத் தாய்இன்ப னாய்இருந் தேபடைத்
தான் தலையைக்
காய்ந்தறுத் தாய்கண்ணி னுலன்று காமனைக்

காலனையும்
பாய்ந்தறுத் தாய்பழ னத்தர சேஎன் பழவினேநோய்
ஆய்ந்தறுத் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

அன்பனாய் இருந்துகொண்டே படைத்தவன் தலையை
நெருங்கி அறுத்தாய். காய்ந்தறுத்தாய்-கோபித்தழித்தாய்.

மற்றுவைத் தாய்அங்கொர் மாலொரு பாகம்

மகிழ்ந்துடனே

உற்றுவைத் தாய்உமை யாலொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பற்றிவைத் தாய்பழ னத்தர சேஅங்கொர்

பாம்பொருகை

சுற்றிவைத் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருளுவதே—எ

திருமலை ஒருபக்கம் மகிழ்ந்துடனிருக்க வைத்தாய். உமை
யவளைப் பிரியாது கூடியிருக்கும் தன்மையைப்போல உடலிற்
பொருந்தவைத்தாய். உறவென்பது உற்றெனத் திரிந்து நின்றது.
ஊரினின் ருய்ஒன்றினின் றுவின் டரரையும் ஒள்ளுமலால்
போரினின் ருய்பொறை யாய்உயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் ருய்பழ னத்தர சேபணி செய்பவர்கட்
காரனின் ருய்அடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

ஊர்தொறும் நின்றாய். விண்டார்-பகைவர்.

ஒள்ளுமலான் வரித்துப் போரிட நின்றாய். உயிராகிய ஆவ்
யைப் பொறையாகச் சுமந்துகொண்டு அடியவர் நிமித்தம் உலகத்
தில் நின்றாய்.

போகம்வைத் தாய்புரி புன்சடை மேலொர் புனலதனை
யாகம்வைத் தாய்மலை யார்மட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தர சேஉன் பணியருளால்
ஆகம்வைத் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருளுவதே. கூ

ஓர்புனல்-கங்கை. மலையான் மடமங்கை-பார்வதி.

பாம்பையும் உன்னுடைய அருளினால் ஆகத்தின் கண் வைத்
தாய்.

அடுத்திருந் தாய்அரக் கன்முடி வாயொடு தோள்

கெரியக்

கெடுத்திருந் தாய்கிளர்ந் தார்வலி யைக்கிளை யோடுடனே
படுத்திருந் தாய்பழ னத்தர சேபுலி யின்னுரிதோல்
உடுத்திருந் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருளுவதே. டி

அடுத்திருந்தாய்-எங்கும்பொருந்தி யிருந்தாய். கிளர்ந்தார்-
மாறுபட்டெழுந்தார். படுத்திருந்தாய்-அழித்திருந்தாய்.

திருப்பழனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் உருய்

திருத்தாண்டகம்.

திருநாவுக்கரசர்.

அலையார் கடனஞ்ச முண்டார் தாமே

அமரர்களுக் கருள்செய்யு மாதி தாமே

கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே

கொல்வேங்கைத் தோலொன் றசைத்தார் தாமே

சிலையாற் புரமுன் றெரித்தார் தாமே

தினோய் களைந்தென்னை யாண்டார் தாமே

பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர் தாமே.

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

க

அலையார்கடல்-அலைபொருந்திய பாற்கடல், அசைத்தார் -
கட்டினார். சிலையால்-வில்லால்.

பலி-பிச்சை. தாருக வனத்து இருடிகளின்-செருக்
கொழிக்க அவர் பத்தினிமார் விரும்பும் வண்ணம் அழகுடைய
வராய்ச் சென்றாராதலின் இங்ஙனம் கூறினர்.

வெள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே

மேலார்கண் மேலார்கண் மேலார் தாமே

கள்ளங் கடிந்தென்னை யாண்டார் தாமே

கருத்துடைய பூதப் படையார் தாமே

உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே
யுறுநோய் சிறுபிணிக டர்ப்பார் தாமே
பள்ளப் பரவைநஞ் சுண்டார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

உ

வெள்ளம்-கங்கை. கள்ளங்கடீர்து-வஞ்சனைபப் போக்கி
பள்ளப் பரவை-ஆழமுடைய பாற்கடல்.

இரவும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
யெப்போது மென்னெஞ்சத் துள்ளார்தாமே
அரவ மரையி லசைத்தார் தாமே
யனலாடி யங்கை மறித்தார் தாமே
குரவங் கமழுங் குற்றூலர் தாமே
கோலங்கண் மேன்மே லுகப்பார் தாமே
பரவு மடியார்க்குப் பாங்கர் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே,

ந

அரையில்-இடுப்பில். உகப்பார் - விரும்புவார். பாங்கர்.
பக்கத்தேயுள்ளவர்.

மாறின் மதினழன்று மெய்தார் தாமே
வரியரவங் கச்சாக வார்த்தார் தாமே
நீறுசேர் திருமேனி கிமலர் தாமே
நெற்றி நெருப்புக்கண் வைத்தார் தாமே
ஏறு கொடுஞ்சூலக் கையார் தாமே
யென் பரபரண மணிந்தார் தாமே
பாறுண் டலையிற் பலியார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

சு

மாறினமதில்-மற்றவரால் தடுத்தற்றியலாத மதில். கச்ச-
அரையிலணியும் பட்டிகை. என்பாபாணம்-எலும்பாகிய அணி
கலன். பாது-பருந்து.

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே

திசைக்கெல்லாம் தேவாகி நின்றார் தாமே

ஆராவழுதழு மானார் தாமே

யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே

நீரார் நியம முடையார் தாமே

நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே

பாரார் பரவப் படுவார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

ரு

சீரால்-சிறப்புக்களால். பாரார்-உலகத்துள்ளவர். பரவப் படுதல்-வணங்கப்படுதல். நீரார் நியமம்-நீரில் செய்யப்படும் நியம வொழுக்கம்.

கால நுயிர்வெளவ வல்லார் தாமே

கடிதோடும் வெள்ளை விடையார் தாமே

கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே

கோணக நாணகப் பூண்டார் தாமே

நீலம் பொலிந்த மிடற்றார் தாமே

நீள்வரையின் உச்சியில் இருப்பார் தாமே

பால விருத்தரு மானார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

சு

கோணக நாணகப் பூண்டார்-உயிரைக் கொள்ளும் நாகத்தை மார்பிலணியும் துலாகப் பூண்டார். விருத்தர்-முதியவர்.

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே

யேழுழிக் கப்புறமாய் நின்றார் தாமே

ஆய்ந்து மலர்நூவ நின்றார் தாமே

யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே

தேய்ந்த பிறைசடைமேல் வைத்தார் தாமே

தீவர யரவதனை யார்த்தார் தாமே

பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

எ

தேய்த்தபிறை-இளம்பிறை, தீவாயாவு-ஞ்சும் வாயிறுள்ள

அரவு.

ஓராதா ருள்ளத்தி னில்லார் தாமே

யுள்ளுறு மன்பர் மனத்தார் தாமே

போதென் சிந்தை யிருந்தார் தாமே

பிறர்க்கென்றுங் காட்சிக் கரியார் தாமே

ஊராரு முவுலகத் துள்ளார் தாமே

யுலகை நடுங்காமற் காப்பார் தாமே

பாரார் முழுவத் திடையார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

அ

ஓராதர்-என்னுதவர். போது - பெயாது. ஊராரும்
முவுலகம்-ஊர்களை யுடைய மூன்று உலகம்.

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மானார் தாமே

நேரிழையை யொருபாகம் வைத்தார் தாமே

பூண்டரவை புலித்தோன்மே லார்த்தார் தாமே

பொன்னிறத்த வெள்ளச் சடையார் தாமே

ஆண்டுல கேழுனைத்தினையும் வைத்தார் தாமே

யங்கங்கே சிவமாகி நின்றார் தாமே

பாண்டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

க

பார்த்தன்-அருச்சுனன், பரிந்தார்-அன்புசெய்தார்.

விடையேறி வேண்டிலகத் திருப்பார் தாமே

விரிகதிரோன் சோற்றுத் துறையார் தாமே

புடைகுழத் தேவர் குழாத்தார் தாமே

பூந்துருத்தி நெய்த்தான மேயார் தாமே

அடைவே புனல்குழை யாற்றார் தாமே

யரக்கனையு மாற்ற லழித்தார் தாமே

படையார்பல் பூத முடையார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

ஐ

அடைவே புனல்குழையாற்றார்-முறையாகப் புனல் குழர்
துள்ள திருவையாற்றை விடமாக அடைபவர்,

அரக்கன்-இராவணன். படையாப் பல்பூதம் - படையாக
அள்ளப் பல்பூதம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் கசக

திருக்குறுந்தொகை.

திருநாவுக்கரசர்

அருவ னாயத்தி யீருரி போர்த்துமை
உருவ னுயொற்றி யூர்பதி யாகிலும்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவி னொற்றிரு வேண்டுமித் தேவர்க்கே.

க

அருவன்-உருவமில்லாதவன். அத்தி-யானை. ஈருரி-உரித்த
தோல். ஒற்றியூர் பதியாய் ஆகிலும் எனக் கூட்டுக. பழனத்
தான் அருவனாயும் உருவனாயும் ஊர்பதியாகவும் உடையனாயினும்
அவன் அருள் தேவர்க்கும் வேண்டுமென்பது கருத்தி.

வையம் வந்து வணங்கி வலங்கொளும்
ஐய னையறி யார்சில ராதர்கள்
பைகொ ளாடர வார்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கள் போக்கிடு வார்களே.

உ

வையம்-உலக உயிர்கள். ஆகுபெயர். பைகொளாடரவு-
விடப் பைவினையுடைய ஆடும் பாம்பென்பது கருத்தி. ஐயனை
அறியாதவராகிய சிலராகவுள்ள அறிவிலிகள் பொய்யராய்த்
காலங்கள் போக்கிடுவார் என்று கூட்டுக.

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடை சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணு நீரவ னாயிர நாமமே.

15

வாசிகை-இறைவனுக்குப் பின்புறத்தில் வட்டமாக வைக்
கும் திருவாசிகை யென்னும் சின்னம்.

அடியவர் வாசிகையினைத் திருச்சடைப்பக்கம் சார்த்திப்
பண்ணு டிசை பாடும் பழனத்தான் என்பது கருத்து.

அவன் ஆயிர நாமமும் எண்ணும் தன்மையன.

முர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது முச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பாக்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தார்க்கொண் மாலை சடைக்கணிந் திட்டதே.

16

இப் பாட்டின் கருத்து தம்மில் வேறுபாடு கொண்ட
பொருள்களைத் தம் மருளான் ஒன்றித்திருக்கச் செய்துள்ளார்
என்பது போலும்.

நீலமுண்ட மிடற்றின னேர்ந்ததோர்
கோல முண்ட குணத்தா னீறைந்ததோர்
பாலு முண்டு பழனன்பா லென்னிடை
மாலு முண்டிறை யென்றன் மனத்துளே.

17

என்னிடத்துப் பழனன்பால் சேருதற்கேற்ற குணத்தால்
நீறைந்ததோர் ஆகமுமுண்டு. என்றன் மனத்துக் கொஞ்சம்
மயக்கமும் உண்டு. பால்-நல்லாழ். இறை-சிறிது. பாலுமுண்டு
பழனன்பால் என்ற அடி பாலும் பழமுமென்ற தொனிப் பொரு
ளைத் தருகின்றது.

மந்த மரக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மரகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்த மரயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மானுமே.

சு

மப்புத் தன்மையுடைய வானத்திலுள்ள வளர்பிறையினை
அழகுண்டாகத் திருச் சடைக்கண்ணே சூடிச் சாத்துவானாகிய
பழனத்தான் என முடிக்க.

மந்தமாகம்-மப்புத் தன்மையுடைய ஆகாயம். பந்தம் என்
பது கட்டு. அஃதாவது உலக பாசம்.

மார்க்க மொன்றறி யார்மதி யில்லிகள்
பூக்க ரத்திற் புரிகிலர் மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பரவும் பழனத்தான்
தாட்க ணின்று தலைவணங் கார்களுே.

எ

பூவைக் காத்திற் கொண்டு இட்டு அஞ்சலி செய்யாதவ
ராகிய மூடர்கள் பார்க்குமாறு நின்று (அடியவர்) பாவும் பழனத்
தான் தாளின்கண் நின்று தலை வணங்காதவர் நன்னெறி

யொன்று மறியாத மதியில்லாதவ ராவர்.
மதியில்லிகள்-மதியில்லாதவர்.

ஏறி னாரிமை யோர்கள் பணிகண்டு
தேறு வாரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி னார்பணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி னானுமை யாளொடுங் கூடவே.

அ

உயர்ந்தவராகிய இமையோர் பணிதலைக் கண்டு தீவினை
யாளர் தேறமாட்டார். கருடனை வாகனமாக வுடைய திருமா
லுடைய பணியை விரும்பும் பழனத்தான் உமையாளொடுங் கூட
விருக்கும் பாகத்தா னாவான்.

வேண்டும் - விரும்பும். பாறு - பருந்து. கூறினான்-பாகத்
தான்.

சுற்று வார்தொழு வார்துடர் வண்ணன்மேல்
தெற்றி னூர்திரி யும்புர மூன்றெய்தான்
பற்றி னூர்வினை தீர்க்கும் பழனனை
எற்றி னுன்மறக் கேனெம் பிரானையே.

கூ

9 சுற்றுவாரும் தொழுவாருமாய அடியவருக்கு அருள் செய்
யும் சுடர் வண்ணனாக விருந்து, பகைவருடைய ஆகாயத்தில்
திரியும் புரம் மூன்றையும் எய்தவனாகிய வினை தீர்க்கும் பழனனை
பிரானை எற்றினான் மறக்கேன் எனக் கூட்டுக.

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான விறுத்தருள் செய்தவன்
பங்க னென்றும் பழன னுமையொடும்
தங்கன் றுளடி யேனுடை யுச்சியே.

டு

10 இராவணனுடைய அங்கமானவற்றை நெரித்து அருள்
செய்தவனும் பழனனின் அடி என்னுடைய உச்சிமேலுள்ள தென்
புது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்

அருந்தனயன் உயிர் பெற்ற அதுகண்டும் அமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி இடமுந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைபுகுந்து வாசீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநான்

(௨௦௬)

திங்களுர் தனில் நின்றும் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண் விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருந் காதலொடுந் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியஅன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்

(௨௦௭)

புடைமலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்கீழ்
அடைமலைச் சீலமுடை அப்பூதி அடிகள் தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமலைத் திருப்பதிகச் சொன்மலை பாடினார்.

அப்பூதியடிகள் புராணம்.

பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன் புணருஞ்

சிவக்களிற்றின்

திருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரசர்
ஓரூப்படுகா தவிற்பிறவும் உடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினெடுந் திங்களுர் மருங்குவழி மேவுவார்

(௨௦௮)

திருப்புகழ்.

அருணகிரிநாதர்.

மருவு லாவிடு மோதிசு லைப்பவர்
 சமர வேலெனு நீடுவி ழிச்சியர்
 மனதி லேகப ரூப ரத்தைய ரதிகேள்வர்
 மதன னேடுறழ் பூசனி டைச்சிய
 ரிளைஞ ராருயிர் வாழுமு லைச்சியர்
 மதுர மாமொழி பேசுகு ணத்தியர் தெருமீதே
 சருவி யாரையும் வாவென ழைப்பவர்
 பொருளி லேவெகு ஆசைப ரப்பிகள்
 சகல தோதக மாயைப டிப்பரை யணுகாதே
 சலச மேவிய பாதகி னைத்துமு
 னருணை நாடதி லேரதுதி ருப்புகழ்
 தணிய வோகையி லேரத எனக்கருள் புரிவாயே
 அரிய கானக மேவுகு றத்தித
 னிதணி லேசில நானும னத்துட
 னடவி தோறுமெ வாழியல் பத்தினி மணவாளர்
 அசுரர் வீடுகள் நூறுபொ டிப்பட
 உழவர் சாகர மோடியொ ளித்திட
 அமரர் நாடுபொன் மாரியி குத்திட நினைவோனே
 திருவின் மாமர மார்பழ னப்பதி
 அபிலு சோறவை யாளுது றைப்பதி
 திசையி னுன்மறை தேடிய முற்குடி விதியாதிச்
 சிரமு மாநிலம் வீழ்தரு மெய்ப்பதி
 பதும நாயகன் வாழ்பதி நெய்ப்பதி
 திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி பெருமானே.
 இத்திருப்புகழ் சப்தஸ்தான தலங்கள் ஏழின்மீதும்
 பாடப்பட்டது.

திருவின் மாமரமார் பழனப்பதி — திருப்பழனம்.

சோறவை யாளுதுறைப்பதி — திருச்சோற்றுத்துறை.

நான்மறை தேடிய முற்குடி — திருவேதிக்குடி.

விதிரம் வீழ்தரு பதி — திருக்கண்டியூர்.

பதுமநாயகன் வாழ்பதி — திருப்பூந்துருத்தி.

நெய்ப்பதி — திருநெய்த்தானம்.

திருவையாறு — திருவையாறு.

3
19

கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தன் வருக! யாவருக்கு முன்னோன் வருக! முப்புவன்
முதல்வன் வருக! முன்னாரை முன்னான் வருக! மறைமுடிவில்
அத்தன் வருக! அகரவயி ரனையான் வருக! நலனளிக்கும்
ஐயன் வருக! அகரமளித் தருள்வான் வருக! ஆகமநூல்
கத்தன் வருக! கருதுநர்தம் கருத்தன் வருக! கலப்புணர்த்துங்
கையன் வருக! அருளுருவக் காளை வருக! கவின்றுபொலி
சித்தன் வருக! கோமுத்திச் செல்வன் வருக! வருகவே
திகழ்சீர்க் குரு அம்பலவாண தேவன் வருக வருகவே.

மெய்கண்டார் திருமாபு வாழ்க.